

Obecní

12. ROČNÍK • prosinec 2011
PRO OBČANY OBCÍ ZDARMA

ZPRAVODAJ

Křešice • Zahořany • Třeboutice • Nučnice • Sedlec

Slovo starosty obce

Vážení občané našich obcí. Je tomu rok co jste si zvolili nové zastupitelstvo. Ve jménu očekávaných změn se podařilo sestavit koalici, která vyjadřuje vůli dvou třetin voličů, bylo zvoleno nové vedení obce. Fórum občanů se prohlásilo opozicí v našem zastupitelstvu. Přes složitá jednání se podařilo opozici předat kontrolní výbor, a tak ji zapojit do činnosti zastupitelstva obce.

V prosinci byly občanům Zahořan, kteří byli postiženi povodní Lučního potoka předány příspěvky k obnově zničeného majetku.

V lednu opět zahrozil Luční potok a Labe. Byl vyhlášen třetí stupeň povodňové aktivity a obci hrozila povodeň. Ochranná hráz nebyla dokončena. Přes tradiční zaplavení sadu a komunikace nedošlo k výrazným škodám.

Ve spolupráci s novým hospodářem Lesy ČR byla projednána revitalizace Lučního potoka pro případ přívalových záplav. Rovněž byla slavnostně předána k užívání ochranná hráz, která ochrání obec před dvacetiletou povodní.

Podařilo se zachránit přidělenou dotaci k dokončení rozhlasu v obci Křešice, Nučnice a Třeboutice. Součástí této akce je možnost v lednu 2012 přidělit občanům „rozhlas do bytu“.

Důsledným postupem obce došlo k napravení chyb v podtlakové kanalizaci. Od srpna pracuje bez větších poruch, které tak znepříjemňovaly život vám, občanům.

Díky získané dotaci k obnově místních komunikací postižených povodní Lučního potoka, byly obnoveny komunikace v obci Zahořany a Třeboutice. Víím, že je to málo a další místní komunikace a uličky čekají. Beru to jako prioritu pro rozvoj našich obcí.

Květnové přijímání dětí do mateřské školky, kdy nemohlo být přijato dvacet

Do nového roku 2012 Vám přeji pevné zdraví, příjemný a pohodový život v našich obcích.

Václav Kovařík, starosta

děti, bylo jasným signálem pro vedení obce a zastupitelstvo toto řešit. Díky úsilí obce se podařilo a nová školka je postavena. Slavnostní otevření školky proběhne v lednu 2012. Věřím nejenom já, že nová mateřská škola pomůže Vám rodičům ale pomůže udržet i naši základní školu.

Rád bych zmínil, že díky dobré spolupráci s úřadem práce jsme získali pracovníky na veřejně prospěšné práce a sociální službu, kteří po celý

rok zajišťovali údržbu v obci a její zeleň.

Také obecní úřad zaznamenal změnu. Odstraněním přerostlých tují a provedenou parkovou úpravou se symbolicky „otevřel“ veřejnosti. Tuto myšlenku každým dnem naplňuje vedení obce a pracovníci obecního úřadu.

Vše, co se zatím podařilo je dílem i vás občanů a zastupitelstva obce. Proto mi dovoluňte abych Vám poděkoval.

Václav Kovařík, starosta

*Krásné prožití vánočních
svátků a mnoho štěstí,
pevného zdraví
a spokojenosti*

v Novém roce 2012

řeje **ZO KSČM Křešice**

*Dobrou náladu, klid
a pohodu, pevné zdraví*

*občanům Křešic, Nučnic,
Třeboutic, Zahořan a Sedlece*

*Přeje Místní organizace České strany
sociálně demokratické Křešice.
Předseda MO, **Václav Vlček***

Zprávičky z akcí, podzim 2011

DÝŇOVÁNÍ - Děti, horký čaj, dýně a místní dospěláci vytvořili v jeden listopadový pátek společně moc fajn atmosféru. Na návsi v Zahořanech. Všichni dohromady kouzlili s nožíky a vykrajovány a z malých i velkých dýní zářila kouzelná atmosféra milých strašidel. Pověděli jsme si i malinko o Dušičkovém svátku, i o tom, že vykrajování dýní není sice ryze českým svátkem, ale je to alespoň hezká příležitost, jak tento svátek dětem přiblížit. Bez paní Kloubské by se akce asi sotva vydařila - přivezla totiž spoustu dýní pro všechny, kteří si chtěli strašidélko vyrobít a odnést domů. Moc děkujeme všem dětem, které přišly, dospělým za to, že přidali ruku k dílu, zahořanským hasičům za teplé útočiště. K radostné atmosféře přidala svůj díl i paní Jaroslava Marčaníková, která speciálně pro tuto akci upekla bábovku a ještě teplou a voňavou ji dětem na návsi přinesla. Boule za ušima měly nejen malé ratolesti, ale i my dospělí. Děkujeme tedy všem a za rok se budeme těšit!

SOUTĚŽ O NEJLEPŠÍ VANILKOVÝ ROHLÍČEK - Tato sváteční akce proběhla v pátek, 16.12. v křešické školičce. Hodnotilo se celkem 10 vzorků vanilkových rohlíčků. Jejich vůně, chuť i barva přivolaly do školy vánoční atmosféru. Organizátoři byli skvěle připraveni (K.Kloubská, manželé Štědrých L.Krehanová, A.Švihelová - snad jsem na nikoho nezapomněla) a dokázali zabavit i děti zdobením pemíček a společně, dětem i dospělým připravili báječné odpoledne. V dnešní nejisté době je tak potřebné udržovat tradice a hledat jejich kořeny, je to to jediné, čeho se můžeme držet i do budoucna. Malinko mě zamrzela malá účast místních obyvatel.

Akce se snažíme dělat právě pro vás, přijďte, je to moc hezké zažít společně na půdě školy něco tak příjemného!

Proto patří organizátorů veliký dík a za rok slubují, že na peču, přemluví babičku a rozhodně se do soutěže přihlásíme. Letos vyhrála na celé čáře paní Alena Hrbáčková a odnesla si odměnu - 10 kg mouky a 100 sáčků vanilkového cukru. Moc gratulujeme a zároveň vzkazujeme - připravte se na příští rok, konkurence bude jistě veliká!

ZAHOŘANSKÉ LAMPIONOVÁNÍ - I když tentokrát se nás v pátek sešlo o něco méně, i tato akce se všem zúčastněným moc líbila. Vyrobili jsme si lampiony a obešli část Zahořan a hezky jsme si na cestu svítili. Už vloni jsme do zahořanské tmy barevně zářili a příští rok určitě nevynecháme.

ZPÍVÁNÍ NA SCHODECH - Následovalo hned po vyhlášení výherce o vanilkový rohlíček a bylo opravdu o co stát. Repertoár složený výhradně z vánočních koled se líbil všem zúčastněným, zpívali děti i dospělí. Veliké poděkování patří paní učitelce Trojáčkové, kterou vnímají rodiče dětí ve škole jako srdce školy. Děkujeme a příští rok opět přijdem!

Všechny tyto i jiné akce včetně fotek a data jejich uskutečnění můžete sledovat NOVĚ na Facebooku - ZPRAVODAJ5 Adresa: <http://www.facebook.com/#!/pages/ZPRAVODAJ5/192894524127455> Můžete přispívat svými postřehy, nápady, přidávat fotky, které jste pořídili (například na rozsvěcování vánočního stromku v Křešicích). Všichni pak můžeme sledovat, co se v našich pěti obcích děje. **Lenka Špittová**

Vážení spoluobčané a sportovní přátelé.

Rád bych vám touto cestou popřál krásné prožití vánočních svátků, plných domácí pohody, lidského porozumění, zdraví a štěstí do Nového roku 2012.

Chtěl bych poděkovat všem našim fanouškům, sponzorům a manželkám, že nás podporují v naší činnosti a pak zejména obci Křešice, bez které by nebylo možné podporovat a rozvíjet um naší mládeže. Dále děkuji všem svým kolegům z klubu FK Schoeller Křešice, trenérům a hráčům za jejich přístup k barvám klubu a reprezentaci jak nás, tak i obce Křešice. Ještě jednou díky vám a těším se na sezónu 2012

Lečbych Pavel, předseda FK Schoeller Křešice

ZPRÁVA Z KONFERENCE O ODPADECH

aneb inspirace od těch, kdo se snaží zlepšit přístup k odpadům.

V říjnu jsem se zúčastnil konference o odpadech, pořádané v sídle Ústeckého kraje. Chtěl bych se podělit o několik velmi inspirativních zkušeností, prezentovaných zástupci, nejčastěji starosty obcí, které jsou v odpadovém hospodářství ve srovnání s námi o pár kroků vpředu.

Nápadů a přístupů bylo k vidění dost, od vylepšeného hospodaření s tříděným odpadem, přes realizaci obecních sběrných dvorů, až po pronájem kompostérů v městském prostředí, které řeší kulturním způsobem přirozeného využití biologických složek odpadu.

Ve všech případech bylo cílem vytyčeným obcemi snížit množství komunálního odpadu a tím i náklady na jeho likvidaci. Ruku v ruce s touto snahou jde většinou i motivace lidí, kteří dobrovolně odpad třídí, formou slevy na poplatku za komunální odpad, tedy finanční motivace. Nevím už, která z obcí přišla s tímto nápadem první a které další se tímto nápadem inspirovali. Byla prezentována obec Otvice, Doubice, Dolní Poustevna, obec Koloč. Princip spočívá v tom, že obec kromě existujících hnízd s kontejnery na třídění zavede ještě možnost pro občany třídění plastů a papír doma a podle množství vyříděného domácností za rok potom občané dostanou slevu na poplatku následujícího roku. Je to možnost dobrovolná, pouze pro ty, kdo se tříděním zabývat chtějí. Pro ostatní stále zůstává možnost využití podle potřeby kontejnery. V obcích, kde tento princip funguje, případně řeší svoz tříděných kontejnerů až po naplnění, svoz pak nemusí být každý týden. Papír se váže do balíků, plast se dává do pytlů, sklo se tímto způsobem z praktických důvodů neřeší a třídí se do známých kontejnerů na sklo. Po svozové firmě je navíc požadováno svážit tříděný odpad v daném intervalu od domu, a také evidovat, co kdo vyřídí. Evidence se provádí pomocí čtečky čárových kódů. Tyto kódy tisknou pro lidi obecní úřady, požadavky na svoz a zpracování jsou na svozové firmě kladeny při výběrovém řízení.

Obci se vrací náklady na zavedení systému a na „odměny“ občanům ve formě zpětného proplácení od zpracovatele vyříděného odpadu. Daří se takto alespoň snížit obhludné množství komunálního odpadu, který je třeba skládkovat, nebo spalovat. Je jasné, že

podpora skládkování ze strany státu bude čím dál menší, což v důsledku znamená zdražování, o problémech spaloven a jejich výstavby se asi není třeba zmiňovat. Měli bychom se tímto osvěcovaným a zodpovědným příkladem rychle inspirovat a nenechat si v tomto ohledu ujíždět vlak.

Dalším hezkým příkladem je přístup města Dvůr Králové nad Labem, kde řeší kromě výše zmiňovaného principu zlepšení třídění ještě snížení další významné složky odpadu, která činí něco kolem 47% odpadu v popelnicích. Jedná se o biologicky rozložitelný komunální odpad, pro který se v této branži vžil zkratka BRKO.

Městský úřad nabízí občanům do pronájmu kompostéry, na dobu 5 let, poté kompostéry přecházejí do majetku občanů. Lidé mají dokonce na výběr, jestli chtějí plastový, nebo dřevěný, případně i větší kompostér pro bytové domy. Kompost byl vždy přirozenou součástí života na venkově a bohužel v současné většinové představě zahrádek a domů s okolím, deformované reklamou a časopisovými trendy, jaksí není pro kompost místo. Kompostu lze ale dát i kultivovanou podobu, pokud na tlející hromadu volně loženou, není místo, nebo vadí třeba sousedovi.

Použiji příklad naší 5-ti členné rodiny, kdy se snažíme poměrně zodpovědně třídít, a hlavně kompostujeme. Naplnit jednu popelnicí nám tak trvá 1 a někdy i 2 měsíce. Obec musí zaplatit za každou odvezenou popelnicí, takže pokud to není nutné a vaše popelnice není plná ponechte si popelnicí doma, ušetříme všichni společně za vyvážení. Poplatky hrazené občany tvoří jen část nákladů, které na likvidaci odpadu musí obec vynaložit. Zbytek je hrazen z obecního rozpočtu a v roce 2011 tvoří asi 54% z celkových ročních nákladů na likvidaci odpadů, které tvořili 1. 240

000,-, z toho od občanů bylo vybráno asi 400 000,-, zpětné platby za vyříděný odpad činily asi 165.000,-. Z obecního rozpočtu tak je nutné doplácet asi 675 000,-. Když tyto náklady snížíme, budeme moci prostředky vložit jinak, nebo alespoň v budoucích letech náklady na likvidaci odpadů alespoň nezvyšovat.

Pokud bychom se dokázali řídit mnohokrát omlétou myšlenkou: „Think globally, act locally“, tedy „myslí globálně, konej lokálně“ a zachováme se podle ní zodpovědně ve vztahu k prostředí, které nás obklopuje, přispějeme také k tomu, abychom se v dnešní věku konzumu neutopili v odpadcích. To, co od nás odpadne a za nemalých nákladů a úsilí je kamsi odvezeno, se nás pořád týká a zůstane to námi vyprodukovaným odpadem, i když tím třeba bude trpět nějaká jiná obec a její obyvatelé kdesi opodál. Pokud je nám to jedno, nechme si sem třeba vozit kaly z Ostravy, nebo přihodme část těch našich odpadků na čemou skládku na hranici našeho katastru cestou na Dolní Řepčice, to je přeci za kopcem a nikdo tam nechodí! Ona ta dobrota steče zpátky kolem nás do Labe a můžeme jí zamávat na cestě podél Lučnického potoka, na jehož břehy umíme navězt taky hodně nepatřičného materiálu, třeba stavební sutě. Pak se divíme, že když přiteče vody víc, nezbyvá pro ní už místo, vylévá se a plení. Kultura našeho prostředí začíná volbou každého z nás a nejlepší odpad je ten, který vůbec nevznikne. Tak něco zkusme změnit k lepšímu, než se před odpady a plevelem nebude kam schovat.

V obci jsme v letošním roce alespoň přidali stanoviště kontejnerů na tříděný odpad, do Zahořan na Rafandu, do Křešic na Pražskou. Ještě chceme přidat hnízdo do Třeboutic, kde je nyní pouze jedno. Budeme se snažit ještě místa pro kontejnery zkultumit, stejně jako prozatím neorganizovanou mezikládku organického materiálu u trati v Křešicích. Je dobře, že je vymezeno takové místo, kam lze organický odpad ze zahrad a z ploch zeleně vozit, je třeba mu ale dát určitá „pravidla kompostárny“, aby byl uložený materiál dále využitelný a zpracovatelný. K problémům odpadového hospodářství bychom rádi opět dali hlavy dohromady u kulatého stolu pro všechny, kdo mají a chtějí co říci, nebo se dozvědět více.

Přeji všem tvůrčí a vydařený rok 2012.

Ondřej Štědrý, místostarosta

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ

V letošním roce 2011, oslavilo své životní jubileum 86 našich občanů - důchodců ve věku od 70 do 96 let. Všechny naše jubilanty, navštívily a v zastoupení za Obecní úřad Křešice, předaly gratulaci a dárkový balíček paní Jitka Mesarošová, Jana Svobodová, Marie Šťastná a Anna Tichá, těmto oslaven-
cům:

Božena Chladiřová, Jindřiška Marešová, Marie Svobodová, Marta Slavíková, Vlastimila Martišová, Jaroslav Hájek, Marie Cendelinová, Marie Cutychová, Marie Maixnerová, František Holeček, Jiří Švihel, Květoslav Limberk, Ludmila Jelínková, Věra Šamsová, Marie Blechová, Teresie Kuřilová, Helena Vorlická, Ludmila Kolačevová, Božena Kébrtová, Jiří Motejl, Ladislav Beneš, Vladimír Šams, Anna Heřmanová, Josef Křivánek, Janina Smolná, Jamila Horáková, Marie Pazourková, Emilie Nováková, Jaroslav Fiala, Bedřich Opočenský, Josef Cutych, Růžena Léblová, Vladimír Kraka, Oldřich Fiala, Antonie Hafincová, Anna Kořánová, Miada Šafářová, Václav Hakl, Josef Vobomík, Zdeněk Frýda, Jitka Šwarzová, Hana Křtěnová, Emilie Sochová, Miroslav Hrubeš, Vilma Svobodníková, Josef Smrž, Josef Vorlický, Anna Tichá, Hana Tintěrová, Miloslav Hlavička, František Veselý, Bedřich Heidom, Milada Rozinayová, Miloslava Hájková, Marie Červinková, Emilie Marčaníková, Věra Zetková, František Zábajník, Karel Blecha, Marie Kühnová, Ladislav Schoř, Vlasta Brůnová, Věra Fryčová, Marie Knotková, Anežka Tupcová, Anna Balounová, Jan Franěk, Zinaida Brázdová, Vlasta Vítková, Stanislava Beránková, Marie Knotková, Karel Hron, Alžběta Dušková, Marie Fridrichová, Lucie Svobodníková, Josef Horák, Oldřich Motejl, Eva Rychová, Jaroslava Vatrová, Jaroslava Marčaníková, Věra Zíťová, Čeněk Michálek.

Naši nejstarší občankou je paní Janina Smolná ze Sedlece - gratulujeme.

Vzhledem k zákonu č.101/2000 sb. o ochraně osobních údajů v platném znění nemůžeme uvádět životní jubilea v plném rozsahu bez souhlasu občana.

Pokud se však budete chtít s námi podělit o radost ze svého významného dne, či z výroční svých blízkých od (70 let, zlaté svatby - diamantové svatby atd.) zašlete, zavolejte na OÚ. Vaše jubilea rádi zveřejníme.

Eva Rychová, matrika

Náplň činnosti - matriky

- Svatební obřady, úřední ověřování listin a podpisů, služba pro občany CZEICHPOINT - to znamená, že náš obecní úřad přímo na místě, vydá občanovi výpis z Rejstříku trestů, z Katastru nemovitostí a dalších rejstříků. Občan již nemusí navštívit několik úřadů, ale stačí zajít na jeden příslušný úřad, kde veškeré výpisy získá. Občan se při požádání o výpis prokáže občanským průkazem nebo cestovním pasem a za výpisy se platí poplatky dle zákona.
- Do naší obce se v průběhu roku 2011 přistěhovalo 25 nových občanů a 30 občanů se z Křešic odstěhovalo. Narodilo se 17 dětí a zemřelo 18 spoluobčanů.
- Součástí obecního úřadu je i nadále matrika, a pan starosta Václav Kovařík v roce 2011 oddal 2 manželských páry a 1 pár oddal pan místostarosta Ondřej Štědrý.
- Pokračujeme ve slavnostním vítání nově narozených dětí do života, které proběhlo 28.01.2011 a 01.07. 2011 v obřadní síni naší obce.
- Svůj první občanský průkaz, od nás obdrželo čtrnáct 11 ti letých dětí .
- Naším občanům jsme během roku 2010 vyměnili 98 občanských průkazů.
- Od nového roku 2012, již neprovádíme na Obecním úřadu v Křešicích výměnu občanských průkazů. Občan si musí výměnu občanského průkazu zajistit sám na Městském úřadu v Litoměřicích.
- Na obecním úřadu jsou k dispozici formuláře „žádosti o vydání řidičského průkazu.“

E.Rychová, matrika

5 let MAS České středohoří

Občanské sdružení Místní akční skupina České středohoří bylo založeno v červenci 2006. Základním cílem sdružení byla příprava a realizace rozvojové strategie směřující ke zlepšování kvality života a životního prostředí v regionu prostřednictvím aktivního získávání a rozdělování finančních prostředků. Sdružení získalo na realizaci svých záměrů v roce 2009 dotaci z Programu rozvoje venkova pro období 2009 - 2013.

Dotace slouží ke krytí provozní výdajů sdružení a větší část je dále rozdělována prostřednictvím šesti opatření mezi oprávněně příjemce působící na území MAS. Území je vymezeno katastry mikroregionů Porta Bohemica, České středohoří, Úštěcko a sedmi samostatnými obcemi Litoměřice, Pracovice n.L., Mlékojedy, Polepy, Cho-

douny, Liběšice a Křešice. Podporovaná opatření se týkají rozvoje lidských zdrojů, zajištění sociálních potřeb, vzhledu obcí a kvality prostředí, péče o kulturní dědictví, rozvoje cestovního ruchu, přidávání hodnoty zemědělským a potravinářským produktům a modernizací zemědělských podniků. Maximální výše dotací se pohybuje od 750.000,— Kč po 2.000.000,—Kč. V letech 2009-11 vyhlásila MAS 4 výzvy k předkládání projektů a poskytla dotaci na 69 projektů v celkové částce vyšší jak 30 mil. Kč. Vyhlášení další již 5. výzvy je předběžně naplánováno na jaro r. 2012. V roce 2011 sdružení rovněž podpořilo ze svých prostředků 14 žádostí o neinvestiční příspěvek pro veřejný a neziskový sektor na kulturní, společenské, vzdělávací a sportovní akce.

V letošním roce bylo sdružení hodnoceno v rámci 112 MAS v České republice ve skupině „Dobře fungující MAS“ s jasnou strategií a přidanou hodnotou při rozdělování finančních prostředků.

Kancelář MAS, sídlící na adrese Ploskovice 50, poskytuje informace obcím, neziskovým organizacím a podnikatelům v zemědělství a cestovním ruchu o možnostech získání dotací na jejich rozvojové záměry. Sdružení organizuje vzdělávací akce a propaguje svou činnost na odborných konferencích, celostátních a regionálních výstavách a kulturních, společenských a sportovních akcích. Více informací najdete na internetových stránkách www.mascs.cz.

Ing. Bohumír Jasanský, ředitel

Z ČINNOSTI OBECNÍ POLICE KŘEŠICE

Blíží se nový rok 2012 a proto bych chtěl jménem Obecní policie v Křešicích popřát občanům obce Křešice a přidružených obcí mnoho zdraví, spokojenosti a štěstí do Nového roku 2012.

Pro někoho to nebude žádná změna, ale pro mnoho našich občanů to bude velká změna, co se týče přežití z ekonomické stránky. Výrazné zdražování a případnou ztrátu zaměstnání výrazně pocítí mnoho lidí. Je třeba neustále bojovat s touto situací, nevzdávat se a neustále „na sobě dělat.“ Zvyšovat své dovednosti a schopnosti, aby jste našli uplatnění do dalšího života. Není to lehké, ale bohužel to v dnešní době nelze jinak. Nebudte jako ti slabší, co si svoji finanční stránku vylepšují na úkor jiných. Krádeže jsou poslední dobou na denním pořádku a podle vývoje situace se bude nadále zhoršovat. Znovu a znovu upozorňuji, „hlídejte si svůj vlastní majetek“, nedávejte možnost jiným, aby se na úkor Vás obohacovali.

Vy za to nemůžete. Ať státní vytvoří koncepci, jak tento momentální stav zlepšit.

Nebudu nadále rozebírat politiku státu, tolik času momentálně nemám. Přejdu k přehledu některých činností obecní policie v Křešicích za uplynulých období.

■ **13.6.** Při pravidelné obchůzce zahrádkářské kolonie na Holaji spatřen podezřelý muž nesoucí zánovní hliníko-

vý žebřík. Po podání vysvětlení a prokázání totožnosti bylo zjištěno, že mladý muž pobývá v Křešicích. Žebřík dostal od svého příbuzného a chystá se ho zpeněžit v místním výkupu železného šrotu. V zahrádkářské kolonii se bohužel k žebříku nikdo nehlásil a tak skončil jako odpad v místní sběrně. Podezření z krádeže bylo předáno Policii ČR v Litoměřicích.

■ **28.6.** Silně podnapilá žena budila veřejné pohoršení před místní školou. Nejhorší bylo, že u toho byly její nezletilé děti, které vedla na školní besídku. Obecní policie okamžitě sehnala příbuzné této ženy, kteří se o děti a jejich maminku postarali.

■ **4.7.** Oznámeno ohrožení od chátarajících nemovitosti v Třebouticích, která padajícím zdivem ohrožovala kolemjdoucí občany a projíždějící vozidla. Obecní policie provedla nezbytná bezpečnostní opatření, aby nebyl ohrožen život a zdraví občanů. Vyrozuměn byl majitel nemovitosti, který nelenil a v brzké době závadu odstranil.

■ **17.8.** Oznámena krádež do bytu v Kolonii. Na místě nebyly shledány stopy násilí do bytu. Byt byl v době vloupání uzamčen a nebyl zjištěn ani přesný obsah odcizených věcí. I přesto případ zůstal v šetření obecní policie nadále, aby bylo objasněno zá-

hadné vniknutí do tohoto uzamčeného objektu.

■ **17.9.** Poblíž Nučnic „U býkamy“ pokousána nezletilá dívka malým psem pohybující se bez košíku a vodítka v prostoru veřejné komunikace. Pes byl i přes to, že má platné očkování proti vzteklině, prohlédnut veterinářem, který stanovil, že pes je zcela zdravý. Majiteli psa udělena bloková pokuta.

■ **29.9.** Oznámená krádež jízdního kola, ponechaného bez dozoru před obchodem v Zahoranech. Provedeno důkladné šetření a prohlídka všech starších kol v obci. Bohužel po kole jakoby se slehla zem. Zřejmě skončilo jako odpad v některé z výkupen v okolí.

■ **21.10.** Na obecní policii oznámen pohyb velkého psa v okolí výkupny „U býkamy“.

Kolemjdoucím naháněl strach. Jednalo se o Rotweilera, který překonal oplocení místní výkupny a chystal se na procházku do okolí. Po příjezdu obecní policie byl již opět doma. Majiteli byla nařízeno, aby si svého psa více zabezpečil.

V roce 2011 bylo uděleno celkem 64 blokových pokut, z toho 18 na místě nezaplacených.

Celkem bylo vybráno za pokuty 44 500 Kč.

strážník **Hromas Petr**

Problematiky litoměřického regionu - kriminalita a drogy

Litoměřice a okolí patří mezi nejkrásnější místa v naší zemi. Je tu mnoho kulturních a historických památek, které každoročně navštěvuje mnoho tuzemských a zahraničních turistů. Na stránkách za městem směrem na západ se nachází četné vinice, které nás proslavily po celém světě. Vinice leží uprostřed krásné krajiny, která se nazývá České středohoří.

Dnes není cílem seznámit čtenáře s krásami našeho města a okolí, ale zhodnotit problémy, které mnoha občanům litoměřicka dělají vrásky na čele. Nebudeme se zabývat problémy, megalomanskými stavbami, jako je dostavba dálnice D8 přes České středohoří. Nebo finančními problémy, jako je snižování platů a zvyšování cen potravin a dalších energií.

Jako průměrný občan Litoměřic a bývalý strážník obecní policie se denně setkávám s mnoha lidmi a poslouchám jejich vyprávění. Záleží na tom jaká je věková hranice těchto lidí. Ti nejstarší vypráví, jaké to tu kdysi bylo dobré, jak jsme se krásně měli. Občas si postěžují na nízký důchod, porozpráví o dětech a o jejich úspěších. Během jednoho šálku kávy se dostanete do jiného času, vrátíte se do his-

torie dané oblasti a jste naplněn touhou vrátit se zpět a prožít si život ještě jednou. Nejširší obzor mají občané středního věku. Stále zaujímají pevné místo na pracovním trhu, převážně vyšší pracovní zařazení a dlouholeté zkušenosti jim umožňují vyšší nahlédnutí na život na litoměřicku.

Největším problémem, jako i v jiných regionech, je kriminalita a drogy. Jsou to dva největší a nejčastější spojenci. Slyším to na každém kroku. „Pane strážník zase mě vykradli chatku.“ Každý kdo vlastní nějakou tu zahrádku s chatičkou, zažil ten okamžik, kdy se stal obětí trestného činu. Každému druhému již odcizili jízdní kolo, všude okolo nás se krade. Kdo za to může? Lidé se dostávají stále do větších finančních problémů. Ztráta zaměstnání, ale i dědičná nechť pracovat je nutí hledat si jiný zdroj obživy. Nekrade jenom tato skupina, jsou tu i tací, kteří nezvládnutím životního rytmu se stali oběťmi drogové závislosti. Vše navazuje na sebe. Kdo užívá drogy, nemá sílu stát se stálým členem pracovního kolektivu a uchyluje se k činnostem jako jsou loupeže, krádeže, podvody a další podobné činy vyjmenované v trestním zákoně. Kde takový jedinec má získat peníze na obživu, na

(Pokračování na následující straně)

bydlení a na získání další dávky. Jedině touto nekalou činností. Je třeba hledat řešení v prevenci kriminality a v rozšiřování osvěty v boji proti činnosti, kterou nemůžeme zařadit mezi ty správné v naší společnosti. Můžeme sem zahrnout kriminalitu, páchaní přestupků, používání a výroba psychotropních a jiných omamných látek, nenávisť k občanům jiných národnostních menšin a další činy, které se neslučují s chováním jedince v naší společnosti. Je zvláštní, když s neustále přibývajícím kriminalitou, klesá počet příslušníků Policie ČR. Už tak nestíhají řešit příliv trestných činů a celou směnu prosedí jako úředníci za psacím strojem.

Ještě že tu máme městské strážníky, ale i ti bohužel svůj počet nenavysílají. V Křešicích bohužel obecní policii ruší, snad to nebude mít dopad na život v obci. Takový strážník, který mnoho let sbírá zkušenosti se ocitne během několika dní na úřadu práce. Nezbyvá mu nic jiného než své zkušenosti a vědomosti uplatnit v jiném zaměstnání.

Každý by si měl říci „dělat se to

nesmí, tak to neudělám,“ Člověk by měl konat jen to, co není zákonem zakázáno. Ze života si můžeme všichni přiznat, že už jsme mnohokrát, dokonce i z vlastní zkušenosti slyšeli monology, že když to dělají jiní, tak to budeme činit

také. Závidíme jeden druhému a musíme mít to, co má jiný.

Není třeba být věřící. Stačí věřit jen ve věci, které vykonáme s útechou na srdci a pro radost a štěstí jiných lidí.

hromik

Objektivem pohotového fotoreportéra

Čilý ruch na stavbě mateřské školy.

Fotoreportáž: Zpívání u vánočního stromu

Skleničku vody? Tak to jo, to bych si dal...

V létě choďval pan Hron kolem naší chalupy, aby nasekal trávu králíkům. Léty ohnutý, opíral se o hůlku, ale když kosil, byl to koncert pro oči. Kosa mu jen svištěla, pohyboval se lehce, bez náznaku únavy a zasebou zanechával pravidelné obloučky posečené trávy. Pak se občas zastavil na kus řeči a trochu šťávy, že mu vyprahlo. S každým takovým rozhovorem jsem v něm poznávala člověka barvitého, skromného. A přes všechny útrapy osudu, nepolevujícího, zvědavého a otevřeného.

Letos v listopadu oslavil pan Karel Hron 90. narozeniny, šla jsem mu popřát a zároveň jsme spolu nahráli některé vzpomínky, aby se o ně podělil v místním časopise. Přepsat mi je pomohla Andrea Švihelová, za což jí moc děkuji.

Pan Karel Hron, volyňský Čech přišel do Zahořan s rodinou v roce 1957. Ale jeho pouť z rodné vsi, než se zde usadil, je mnohem delší a historicky i osobně dramatičtější.

Myslím, že stojí zato, se krátce zmínit o tom jak se Češi na Volyň dostali.

Po prusko-rakouské válce byla hospodářská situace v Čechách a na Moravě svízelná. Amerika začala omezovat přijímání imigrantů, zato Rusko, které bylo blíže, imigranty vítalo. V roce 1867 na slovanském sjezdu v Moskvě, čeští delegáti mezi nimiž byli například František Palacký a František Rieger dojednali s carskou vládou možnost, přesídlit české osadníky na Volyň. Podmínky byly lákavé: levná půda, právo na národní školství, samospráva, náboženská svoboda, uvolnění od daní na 20 let a muži byli zproštěni výkonu povinné vojenské služby. Na Volyň odešlo asi 45000 Čechů a Moravanů. Žili ve 638 obcích, z toho více než 100 obcí bylo pouze českých. Zúrodnili půdu, znali moderní zemědělské postupy, vystavěli cementárny, mlýny, pivovary, zakládali spolky, knihovny, udržovali české tradice a řeč. Jejich vnuci i pravnuci doma česky mluvili a znali české písně, měli dvě rodné země. Od roku 1914 do roku 1945 proměnilo Volyň několik státních útvarů a režimů. Každý nový režim ztížil život obyvatel. Docházelo k represím, lynčováním, odvezení na Sibiř, za Němců i hromadnému vyvražďování, kterému v roce 1943 neunikly české vesnice Český Malín a Sergijevka-Michna. V roce 1944 byl založen 1. československý armádní sbor, v němž za osvození Československa bojovalo

10500 volyňských Čechů. Prezident Edvard Beneš pak s J.V. Stalinem vyjednal možnost návratu volyňských Čechů do původní vlasti. Návratu využilo nebo smělo využít ke konci roku 1948 cca 39000 reemigrantů. Další již menší vlny reemigrace byly po výbuchu jaderné elektrárny v Čemobylu a po roce 1989.

Osud pana Hrona se pohnul, když byl roku 1942 odvezen Němci na nucené práce do Gdyně, tam přivázely německé lodě potraviny a dobytek a zásobovali tak své vojsko na frontě. Pan Hron pracoval v kravíně. Tři muži měli na starost 60 dojníc a 20 jalovic. Dojilo se ručně, ráno a večer. Na statku se seznámil se svou budoucí ženou Marií. Uběhlo pár let, fronta se blížila. Jeden starý Němec jim poradil, aby každý den oddělili krajíc chleba ze svého přidělu a usušili jej. Dali na jeho radu a přes léto měli plný pytel. V březnu 45 pak byli nahnáni do koncentračního tábora. Vládl chaos, který neměli již Němci ve svých rukách. Ten suchý chléb, bylo jediné co měli k jídlu. Do přístavu připlouvaly lodě a odvážely lidi pryč. Byla tam spousta čekajících, hladových lidí, plné pláže a lesy. Hronovi také čekali na loď, přestože nevěděli kam je odveze. Francouzští a jiní cizojazyční vězni už byli pryč. Pak už žádné lodě nepřipluly. Museli zpátky do koncentráku, kde měli alespoň střechu nad hlavou, navíc to bylo místo kde se nebojovalo. Jednou se podhrabal pod dráty, aby opatřil něco k jídlu. Podařilo se mu v opuštěném domě najít konzervu, půlku chleba a pytlík obilí. Cestou zpět, se ale dostal do letadlové palby. Vzpomněl si na jednoho staříka, který říkal, že granát málokdy spadne do stejné díry. Přebíhal z jednoho kráteru do druhého. Dostal se mimo palbu. V táboře pak nalezené obilí rozdali, ze zbytku si udělali 5 plácek a i ty nakonec rozdali. Pak již definitivně přišli Sověti. Marie jela domů ke svým rodičům. A on byl naverbován do tzv. „troféjného batalionu“, pracovního pluku. První jejich úkol byl rozebrat elektrárnu v Elbinku (Elblag).

■ **K.H.** No a došli jsme do toho Elbinku a tam vám byla elektrárna, celá skleněná, ocelové sloupy a všechny stěny byly ze skla. A my jsme ji celou museli rozebrat, kousek po kousku, popisovat, aby se to pak mohlo složit zpátky. I ten obrovský generátor se stěhoval. Všechno řídil inženýr, zajatec, který tu továrnu postavil. Ocelové kusy se rozřezávaly ve svarech, natíraly se

a hned nakládaly na vagony co jely do Leningradu. Za měsíc bylo hotovo. Já jsem pak do Leningradu jednou jel a tu elektrárnu jsem viděl. Byla úplně stejná, jako v Elbinku. Ono byla spousta staveb, hlavně továren, který byly takhle převezeny jako válečná kořist.... Náš batalion sbíral municí a rozebíral ji a zneškodňoval....

... Pak se dostal ke své ženě do její rodné vsi. A v březnu 1947 pak překročili s první dcerou hranice ČSR.

■ **K.H.** Než jsme překročili hranice, tak nám dali každému 300 korun. Překročili jsme je, jeli pár kilometrů a pak vlak zastavil a tam byl krám, hned naproti, tak jsem honem vyskočil z toho vlaku. Máme peníze, tak si koupím veu a ještě nějakou housku a něco takového. Po tej dlouhý době co jsme byli z domova /1942/, jsem bílý chleba nejed. Byla to vzácnost. Vlakem jsme dojeli do Postoloprť. Tam jsem se po sedmi letech setkal s bratrem Viktorem. Viktor přišel do Čech s armádou. Došli jsme pěšky do Miřejovic a tam jsme odpočívali. No a teďka, bylo to asi tři čtyři dny, takhle brácha povídá, víš co, vezmem kolo a jedem se podívat po těch vesnicích. Na tem velitelství v Litoměřicích, rozdělvali místnosti a byty, to co bylo všechno vojenský. No, tak tam Viktor byl a oni řekli jeď tam a tam, podívat se na prázdný baráky. Tak jsme sedli na kolo a projeli hodně vesnic všelijaký baráky a tak. A nic pořádnýho. Pak Viktor odjel, maminka se sestrou přijeli do Postoloprť, on jel pro ně. Žena už chtěla někde bydlet a povídá: „A co kdyby ses šel podívat na ty Kunratice, jak to vypadá.“ A já povídám: „Jak to vypadá, tak jo.“, tak jsem vzal kolo a jel jsem tam, místostarosta té obce nebo něco takového, mi ukázal ten barák. Barák novej, těsně před válkou vyhořel a tak ho tam nějaký Němec opravil. Tak jsem to prohlídl, nový podlahy, nové místnosti, čtyři pět místností nahoře a dole byla maštal, tedy chlív. A co mě tak nejvíc lákalo, to nebylo nikde. Každý kůň a kráva měly svou napáječku. Taky vystavěl naprostou novou stodolu, krásnou zašupovací, na jaře to tam bylo nádhemý. Dole byly pod stodolou sklepy, tam se ukládaly na půlce brambory a druhá půlka byla na jablka. Tam byly lísky a pod jabkama tekla voda. Pramen. To si představte, jak to tam bylo zrychtovaný, tam jsme daly jabka a celou zimu se větra-

(Pokračování na následující straně)

ly a byly krásně čerstvé. Jel jsem rovnou na okres, přišel jsem tam a povídám: „Tak jsem se byl podívat v Kundraticích a беру to.“ „No tak jsem papír napsal hned. A už to bylo. Večer přijel brácha a tak jsem mu hlásil. Povídá, proč jsi to udělal? Si nemohl počkat? Našli bysme něco lepšího. Že bych moh bejt zaměstnaněj na dráze a nepotřeboval se v zemědělství tejrát. Já povídám: „Nic naplat, už mám hospodářství a jdu na to.“ No a vod tej doby jsem dělal. Deset let jsme tam dřeli, v tom hospodářství. No a měli jsme sad, louky a pole. Hned co jsme přijeli, brambory jsme sázeli a v druhém roce jsme tam posadili brambory a na ty jsme si půjčily, protože peněz jsme neměli ještě tolik. Nasázeli jsme asi tak 50 arů brambor, ale tenkrát bylo hrozný sucho. Brambory narostly, no, takový oříšky. No, a pak na zimu, holt nám poslali, že jsme sázeli brambory, tak já nevím kolik metrů, že máme odevzdat. No a nějaký obilí ještě k tomu. No tak co, co jsme mohli dělat, nic. Přišli, spočítali a dělalo to asi 15 tisíc. 15 tisíc dluhů. No a to byl pak rok 49. a oni to vymáhali. Taky mne odvedli na vojnu. Naštěstí manželka šla vyřídit na úřad, že jsem byl jako v Rusku v armádě, a že jsem tolik a tolik odsloužil pro armádu, takže by mě měli propustit. Tak mě tam nechali na vojně jen tři měsíce. Máma, ale musela sklízet úrodu, naštěstí ji pomohli sousedi a Viktor.

■ **K.Š.** Vy jste mi jednou vyprávěl, že jste musel odvést nějaké velké množství jetelového semínka, což nebylo možné splnit. Vymyslel jste ale strojek na vymnutí jetelových květů a požadované množství jste odevzdal. Tak jste mohli hospodařit další rok.

■ **K.H.** No jo, to jo.

■ **K.Š.** A kdy jste vešli do JZD, a jak jste se dostali z Kundratic do Zahořan?

■ **K.H.** No oni Zahořanští dostali nabídku z okresu, že jsou v Kunraticích pastviny, a že tam můžou dát dobytek a nic za to, ale ještě se nejednalo o tom, že to někdy bude statkový a podobně. Do JZD jsme šli v 55 roce. Přidali jsme se do Zahořanského JZD, když už u nás pásli dobytek. V roce 59 nás začali strašit, že přijdem o dům. Tak přišel tady Marčaník Cyril, ten byl ve výboru, v tom JZD. Tak přišel a povídá: „Víš co, půjdete do Zahořan, tam vám dáme domek a bude to“, No, a tak jsme se přestěhovali do Zahořan. No a dobytek samosebou všechen pohromadě, se přehnal do Zahořan.. No vzali jsme si tady ten baráček vedle jak má dcera. ...V té době taky v Kundraticích rozšiřovaly silnici a překážel jim tam barák, co měl vrch celej novej, tak jsem se dohod, že tašky si odvezu do Zahořan na opravu baráčku. Tak jsem to sebral, krásně jsem je podle naší stodoly narovnal. Pak když to statky sebraly, tak tu stodolu rozebraly celou všechnu, všechny trámy, prkna, tašky musely rozebrat bez poškození a všechno šlo na kravín v Litoměřicích. A ty tašky, pro který jsem jel, který jsem myslel, že přivezu sem, byly pryč. Tak jsem tam nařezal fůru dříví a přivez jsem místo tašek, dříví. No, tak to takový příběhy byly....Tady v Zahořanech bylo práce moc. Aj, práce, my jsme byli 21 let u prasat, takže jsme dělali pořád jedno a to samý. Ale protože jsem byl zvyklej udělat všude všechno pořádně, tak jsme pak dostávali rekreace. To jsme pak s mámou všude možné byli.

■ **K.Š.** Jak Zahořany vypadaly, když jste se sem nastěhovali. Byly tu ještě prázdné domy, nebo už byly zabydlené?

■ **K.H.** Tady bylo prázdných domečků málo.

■ **K.Š.** A co kostel, byl už tou dobou zavřený?

Ten byl zavřený a je pořád. Tam se nesloužilo nikdy ani jednou. Z kostela vedla chodba na faru a taky na Křemín. Na Křemíně byla studna, v které byl žebřík a pak dlouhé schodiště dolů až pod Labe a chodba vedla až do Terezína. Pak to ale všechno zazdíli. Bylo to nebezpečné, propadlé. A když dávali nedávno na kostel novou střechu, tak tam byla ještě taková kaplička na kostele. Kapličku sundali a našli skříňku. V ní byly fotografie celého okolí. Na kapličce byla taková věžička a na věžičce byl kohout. Říkalo se, že když byla tenkrát válka, já už nevím jaká a v jaký době, tak kohout probudil vojáky, co tu hlídali a tím pádem zachránili tady to celé okolí. Na památku dali na kapličku udělat kohouta, že zachránil Zahořany.

Teď už tam ten kohout není a tak proto já mám támhle u vrátek udělanýho kohouta plechovýho, aby mne vzbudil, kdyby něco. No, tak to jsou takový příběhy, to já bych moh' vyprávět celej deň a ještě by to nebylo celý....

Karolína Štědrá

SOVZ KOMUNÁLNÍHO ODPADU

I. pololetí 2012

Týden	Datum	Den	Svoz odpac
1	4.1.2012	Středa	NE
2	11.1.2012	Středa	ANO
3	18.1.2012	Středa	ANO
4	25.1.2012	Středa	ANO
5	1.2.2012	Středa	NE
6	8.2.2012	Středa	ANO
7	15.2.2012	Středa	ANO
8	22.2.2012	Středa	ANO
9	29.2.2012	Středa	NE
10	7.3.2012	Středa	ANO
11	14.3.2012	Středa	ANO
12	21.3.2012	Středa	ANO
13	28.3.2012	Středa	NE
14	4.4.2012	Středa	ANO
15	11.4.2012	Středa	ANO
16	18.4.2011	Středa	ANO
17	25.4.2012	Středa	NE
18	2.5.2012	Středa	ANO
19	9.5.2012	Středa	ANO
20	16.5.2012	Středa	ANO
21	23.5.2012	Středa	NE
22	30.5.2012	Středa	ANO
23	6.6.2012	Středa	ANO
24	13.6.2012	Středa	ANO
25	20.6.2012	Středa	NE
26	27.6.2012	Středa	ANO
27	4.7.2012	Středa	ANO
28	11.7.2012	Středa	ANO

Poplatek za svoz komunálního odpadu je splatný na 1. pololetí do 30. 4. na 2. pololetí do 30. 9.

ZPRAVODAJ

Vydává Obecní úřad v Křešicích, ve spolupráci s firmou MAPA VYDAVATELSTVÍ, ÚSTÍ NAD LABEM • Náklad tohoto vydání je 500 ks. • Pro občany obcí výtisk zdarma •

TENTO ZPRAVODAJ JE ZAREGISTROVÁN NA MINISTERSTVU KULTURY V PRAZE – evidenční číslo: MK ČR E 10490